

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Provincial de Zamora (Espanja) on esittänyt 17.7.2015 – Javier Ángel Rodríguez Sánchez v. Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U. (Banco CEISS)

(Asia C-381/15)

(2015/C 302/33)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Provincial de Zamora

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Javier Ángel Rodríguez Sánchez

Vastapuoli: Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U. (Banco CEISS)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan mukaista, että lainasopimukseen, jonka vakuutena on kiinteistökiinnitys, otetun vähimmäiskorkoehdon pätemättömäksi toteamisesta kohtuuttomuuden perusteella johtuvat vaikutukset eivät ole taannehtivia sopimuksentekopäivään saakka vaan tiettyyn myöhempään ajankohtaan saakka?
- 2) Aiheuttaako kohtuuttoman ehdon soveltaminen Tribunal Supremón vahvistaman ajanjakson aikana perusteetonta etua sopimuspuolena olevalle elinkeinonharjoittajalle, jolle ei anneta suojaa yhteisön lainsäädännössä, koska sillä ei palauteta suoritusten tasapainoa sopimuspuolten välille vaan hyödytetään sopimuspuolta, joka otti kohtuuttomaksi todetun taloudellisen ehdon sopimukseen?
- 3) Onko kansantaloudelle aiheutuvien vakavien häiriöiden vaara sovellettavissa perusteena kohtuuttoman ehdon soveltamisen ja vaikutusten rajoittamiselle, kun kyseessä on kuluttajan nostama yksittäinen kanne, vai onko päinvastoin tässä yksittäisessä kanteessa kyseinen vakava häiriö se häiriö, joka aiheutuu kuluttajan taloudelle [seurauksena siitä, että] pätemättömän lausekkeen vaikutukset rajataan edellä mainittuun ajanjaksoon?

⁽¹⁾ EYVL L 95, s. 29.

Kanne 20.7.2015 – Euroopan komissio v. Unkari

(Asia C-392/15)

(2015/C 302/34)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Støvlbæk ja Talabér-Ritz K.)

Vastaaja: Unkari

Vaatimukset

- On todettava, ettei Unkari ole noudattanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se on asettanut julkisen notaarin ammatin harjoittamisen edellytykseksi kansalaisuutta koskevan vaatimuksen.
- Unkari on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että kansalaisuutta koskeva vaatimus julkisen notaarin ammatin harjoittamiseksi on syrjivä ja suhteeton sijoittautumisvapauden rajoitus. Unkari ei näin ollen ole täyttänyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

Komissio katsoo, että Unkarin lainsäädännössä julkisille notaareille annetut tehtävät eivät luonteensa puolesta liity julkisen vallan käyttöön, joten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 51 artiklassa määrätty poikkeus ei voi oikeuttaa kansalaisuutta vaatimuksena julkisen notaarin ammattiin pääsemiselle.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 24.7.2015 – Noémie Depesme ja Saïd Kerrou v. Ministre de l'enseignement supérieur et de la recherche

(Asia C-401/15)

(2015/C 302/35)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Noémie Depesme ja Saïd Kerrou

Vastapuoli: Ministre de l'enseignement supérieur et de la recherche

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Jotta voitaisiin täyttää asianmukaisesti syrjintäkiellon vaatimukset, sellaisina kuin ne asetetaan työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä SEUT 45 artiklan 2 kohdan kanssa, arvioitaessa tosiasiallisen liittynän astetta ulkomailla asuvan opiskelijan, joka hakee taloudellista tukea korkeakouluopintoihin, ja Luxemburgin – jäsenvaltion, jossa rajatyöntekijä on toiminut palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana korkeakouluopintoihin myönnettävästä valtion taloudellisesta tuesta 22.6.2000 annetun lain 2 bis §:ssä, sellaisena kuin se on lisättyä 19.7.2013 annetulla lailla Euroopan unionin tuomioistuimen 20.6.2013 antaman tuomion (asia C-20/12)⁽²⁾ välittömänä seurauksena, tarkoitettulla tavalla – yhteiskunnan tai työmarkkinoiden välillä,

— onko katsottava, että edellytys, jonka mukaan asianomaisen opiskelijan on oltava asianomaisen rajatyöntekijän ”lapsi”, tarkoittaa, että opiskelijan on oltava rajatyöntekijän sellainen ensimmäisen asteen jälkeläinen suoraan etenevässä polvessa, jonka asema lapsena suhteessa hänen vanhempaansa on oikeudellisesti vahvistettu, siten, että pääpaino on vahvistetussa opiskelijan ja rajatyöntekijän välisessä lapsi-vanhempisuhteessa, jonka oletetaan olevan edellä mainitun liittynän taustalla, vai

— onko painotettava sitä, että rajatyöntekijä osallistuu edelleen opiskelijan elatukseen, vaikka heidän välillään ei välttämättä ole oikeudellista lapsi-vanhempisuhdetta, erityisesti osoittamalla riittävä yhteiselämään perustuva suhde, joka yhdistää rajatyöntekijän toiseen opiskelijan vanhemmista, johon opiskelijalla on oikeudellisesti vahvistettu lapsi-vanhempisuhde?

2) Onko jälkimmäisessä tapauksessa rajatyöntekijän olettavasti vapaaehtoiselle osallistumiselle opiskelijan elatukseen tiettyjä määrällisiä vaatimuksia, jos rajatyöntekijä ei elätä opiskelijaa yksin vaan samanaikaisesti opiskelijaan oikeudellisessa lapsi-vanhempisuhteessa olevien ja lähtökohtaisesti siten lakisääteisesti elatusvelvollisten vanhempien kanssa tai heistä toisen kanssa?

⁽¹⁾ EUVL L 141, s. 1.

⁽²⁾ EU:C:2013:411